

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, இந்த ஆன்மீகக் கல்வியை ஒருபொழுதும் தவறவிடாதீர்கள். இக்கல்வி மூலமாகவே நீங்கள் உலக இராச்சியத்தைப் பெறுகின்றீர்கள்.

கேள்வி: எந்த உறுதியான நம்பிக்கையைக் கொண்டிருப்பதனால் நீங்கள் ஒருபொழுதும் இக்கல்வியைத் தவற விட மாட்டீர்கள்?

பதில்: கடவுளே ஆசிரியர் ரூபத்தில் உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார், இக்கல்வி மூலமாக நீங்கள் உலக இராச்சியம் என்ற ஆஸ்தியைப் பெறுகின்றீர்கள், நீங்கள் உயர்ந்ததோர் அந்தஸ்தைப் பெறுகின்றீர்கள், தந்தை உங்களை மீண்டும் தன்னுடன் அழைத்துச் செல்கின்றார் என்ற நம்பிக்கை உங்களுக்கு இருக்குமாயின், நீங்கள் ஒருபொழுதும் இக்கல்வியைத் தவறவிடமாட்டீர்கள். நம்பிக்கையைக் கொண்டிருக்காததாலேயே, நீங்கள் கல்வியில் கவனம் செலுத்தாமல், அதைத் தவற விடுகின்றீர்கள்.

பாடல்: எங்கள் யாத்திரை தனித்துவமானது.

ஓம் சாந்தி. இனிமையிலும், இனிமையான குழந்தைகளே, நீங்கள் கடந்த காலத்திலும், இப்பொழுதும் சத்சங்கங்களை அனுபவம் செய்துள்ளீர்கள். கடந்த காலம் என்றால், இந்தச் சத்சங்கத்திற்கு வருவதற்கு முன்னர் உங்கள் புத்தியில் இருந்ததைக் குறிக்கின்றது. எவ்வாறாயினும், புத்தியில் இப்பொழுது இருப்பது என்ன? உங்களால் பகலுக்கும், இரவுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டைக் காண முடிகின்றது. அந்தச் சத்சங்கங்களில், அவர்கள் கூறுவதை நீங்கள் வெறுமனே செவிமடுக்கின்றீர்கள்; இதயத்தில் எவ்வித ஆசையும் இல்லை. சமயநூல்களிலிருந்து ஓரிரு வாசகங்களைச் செவிமடுப்பதற்காகவே நீங்கள் அந்தச் சத்சங்கத்திற்குச் செல்கின்றீர்கள். ஒரு பாடசாலையில் மாணவர்கள் தாங்கள் பொறியியலாளர்களாக அல்லது சட்டநிபுணர்களாக ஆகுவார்கள் எனவும், தாங்கள் இன்ன இன்ன பரீட்சையில் சித்தியெய்தினால் தாங்கள் அந்த அந்தஸ்தை அடைவார்கள் எனவும் புரிந்துகொள்வதைப் போன்றே பாப்தாதாவின் முன்னால் ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் அமர்ந்திருந்து, அவரிடமிருந்து சுவர்க்க ஆஸ்தியைப் பெறுவதற்காகவே ஞானத்தையும் யோகத்தையும் கற்கின்றீர்கள் என்பது இங்கே அமர்ந்திருக்கின்ற குழந்தைகளாகிய உங்கள் புத்தியில் உள்ளது. இதைக் கற்பதனால் நான் இவ்வாறு ஆகவேன் என்ற எண்ணத்தை ஆத்மாவே கொண்டுள்ளார். ஒரு சத்சங்கத்தில் ஏதாவது பேறை அடைய வேண்டும் என்ற இலக்கு இல்லை. ஒருவருக்கு எதிலாவது ஆசை இருந்தாலும் அது தற்காலிகமானதேயாகும். அவர்கள் ஒரு சாது அல்லது புனிதரிடம் சென்று கருணையை அல்லது ஆசீர்வாதத்தைக் கேட்கின்றார்கள். பக்தி செய்து, சத்சங்கங்களுக்குச் சென்ற பின்னர், நீங்கள் இப்பொழுது இந்நிலையை அடைந்துள்ளீர்கள். நாங்கள் இப்பொழுது தந்தையின் முன்னால் அமர்ந்திருக்கின்றோம். ஆத்மாவுக்குத் தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தியைக் கோரவேண்டும் என்ற ஒரேயொரு விருப்பமே உள்ளது. அந்த ஏனைய சத்சங்கங்களில் ஆஸ்தி என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை. பாடசாலைகளிலோ அல்லது கல்லூரிகளிலோ ஆஸ்தியைக் கோருதல் என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை. அங்கே ஓர் ஆசிரியர் வெறுமனே கற்பிக்கின்றார். குழந்தைகளாகிய நீங்களே ஓர் ஆஸ்திக்கான விருப்பத்தைக் கொண்டுள்ளீர்கள். தந்தை உங்களுக்கு நிலையான சந்தோஷம் என்ற சுய இராச்சியத்தை மீண்டும் ஒருமுறை வழங்குவதற்காக உண்மையாகவே பரந்தாமத்திலிருந்து வந்துள்ளார். இது நிச்சயமாகக் குழந்தைகளாகிய உங்களின் புத்தியில் நிலைத்திருக்கும். இருந்தபொழுதிலும், தந்தை சர்வசக்திவான் என்பதால் அவர் முன்னால் வருவதன் மூலம் தாங்கள் மிக நன்றாக ஞான அம்பினால் தைக்கப்படுவார்கள் எனக் குழந்தைகள் நினைக்கின்றார்கள். குழந்தைகளும் எவ்வாறு ஞான அம்பை எய்யலாம் எனக் கற்றுக்கொள்கின்றார்கள், எனினும் அது அவர்களின் முயற்சிகளுக்கேற்ப, வரிசைக்கிரமமாகவே உள்ளது. இங்கே மாத்திரமே குழந்தைகள் நேரடியாகச் செவிமடுக்கின்றார்கள். பாபாவே தங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்கின்றனர்; வேறெந்தச் சத்சங்கத்திலோ அல்லது கல்லூரியிலோ உள்ளவர்கள்; இவ்வாறு சிந்திக்க மாட்டார்கள். நாங்கள் எங்களின் எல்லையற்ற ஆஸ்தியை எல்லையற்ற தந்தையிடமிருந்து கோருகின்றோம். எங்களுக்கு இப்பொழுது உலகச் சக்கரம் பற்றித் தெரியும். நீங்கள் பிறவிபிறவியாக அந்தச் சத்சங்கங்களுக்குச் சென்று கொண்டிருந்தீர்கள். இங்கே இது ஒரேயொரு தடவை பற்றிய கேள்வியாகும். நீங்கள் பக்திமார்க்கத்தில் செய்தவை யாவும் இப்பொழுது முடிவுக்கு வந்துள்ளன அதில் எந்தச் சாராம்சமும் இருக்கவில்லை. இருந்தும் மனிதர்கள் தற்காலிகப் பேறுகளுக்காக அதிகப் பிரயத்தனம் செய்கின்றார்கள். பாபாவே உங்களுக்குக் கற்பிக்கிறார் என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களின் புத்தியில் உள்ளது. பாபா மாத்திரமே நீங்கள் புத்தியில் இருக்க வேண்டும், அப்பொழுது இழந்துவிட்ட உங்கள் இராச்சியமும் நினைவுசெய்யப்படும். தற்பொழுது, நாங்கள் எந்தளவிற்கு பாபாவை நினைவுசெய்து, ஞானத்தைக் கிரகித்து, மற்றவர்களையும் கிரகிக்கத் தூண்டுகின்றோமோ, அந்தளவிற்கு உயர்ந்ததோர் அந்தஸ்தைக் கோருவோம். தந்தை பிரஜாபிதா பிரம்மா மூலம் விளங்கப்படுத்துகின்றார் என்பது உங்கள் அனைவரதும் புத்தியில் உள்ளது. இவர் தாதா என அழைக்கப்படுகின்றார். சிவபாபா இவரினுள் பிரவேசித்து உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார். முன்னர் இவ்விடயங்கள் எங்கள் புத்தியில் இருக்கவில்லை என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். நாங்கள் பல சத்சங்கங்களுக்குச் சென்றிருந்தோம். எனினும், எப்பொழுது பரமாத்மா பரமதந்தை எங்களுக்கு பிரம்மா மூலம் கற்பிக்க வருவார் என நாங்கள் ஒருபொழுதும் சிந்தித்ததேயில்லை. நாங்கள் இப்பொழுது தந்தையை இனங்கண்டுகொண்டோம். நாங்கள் சுவர்க்கம் என்ற புது உலகின் சுய இராச்சியத்தை மீண்டும் ஒருமுறை நினைவுசெய்கின்றோம். உள்ளே பெரும்

சந்தோஷம் உள்ளது. கடவுள் என அழைக்கப்படுகின்ற எல்லையற்ற தந்தையே எங்களுக்குக் கற்பிக்கிறார். பாபாவே தூய்மையாக்குபவர். பின்னர் ஆசிரியர் ரூபத்தில் அவரே எங்களுக்குக் கற்பிக்கிறார். குழந்தைகளாகிய உங்களைத் தவிர உலகிலுள்ள வேறெவரும் இவ்வெண்ணத்துடன் அமர்ந்திருக்க மாட்டார்கள். நீங்கள் எல்லையற்ற தந்தையின் நினைவில் அமர்ந்திருக்கின்றீர்கள். ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் எங்களின் 84 பிறவிகளின் பாகத்தைப் பூர்த்தி செய்கின்றோம், அதன்பின்னர் வீடு திரும்புவோம் என்ற புரிந்துணர்வு உங்களிடம் உள்ளார்த்தமாக உள்ளது. எங்களைச் சுவர்க்கத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதற்காகத் தந்தை இராஜயோகக் கற்பித்தல்களை எங்களுக்குக் கொடுக்கின்றார். தந்தையைத் தவிர வேறெவராலுமே எங்களுக்கு இராஜயோகம் கற்பித்து, எங்களைச் சுவர்க்கத்தின் சக்கரவர்த்திகளும், சக்கரவர்த்தினிகளும் ஆக்க முடியாது, அது அசாத்தியம் என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தெரியும். பாபா உங்களைச் சுவர்க்கத்தின் அதிபதிகளாக்குவதற்காகத் உங்களுக்குக் கற்பிப்பதற்கு ஒருமுறை மாத்திரமே வருகின்றார். தந்தையிடமிருந்து எல்லையற்ற உலகின் சுய இராச்சியத்தைக் கோருவதற்காகவே நாங்கள் கற்கின்றோம் என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களின் புத்தியில் இருக்கின்றது. இலக்கினதும் குறிக்கோளினதும் சக்தியுடன் நாங்கள் கற்கின்றோம். நீங்கள் எங்கே அமர்ந்திருக்கின்றீர்கள் என்பதை இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைகளாகிய உங்களின் புத்தி இப்பொழுது அறிந்துள்ளது. மனிதர்களின் எண்ணங்கள் தொடர்ந்தும் எங்கும் அலைபாய்கின்றன. கற்கும் வேளையில் உங்களுக்குக் கற்பதைப் பற்றிய எண்ணங்களும், விளையாடும் நேரத்தில் உங்களுக்கு விளையாட்டைப் பற்றிய எண்ணங்களும் மாத்திரமே இருக்கவேண்டும். நாங்கள் எல்லையற்ற தந்தைக்கு முன்னால் அமர்ந்திருக்கின்றோம் என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். முன்னர் நீங்கள் இதை அறிந்திருக்கவில்லை. கடவுளே வந்து இராஜயோகம் கற்பிக்கின்றார் என்பது எந்தவொரு மனிதருக்கும் தெரியாது. நாங்கள் பிறவிபிறவியாகப் பக்தி செய்துகொண்டிருந்தோம் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது புரிந்துகொண்டீர்கள். தந்தையைத் தவிர வேறெவராலும் இந்த ஞானத்தைக் கொடுக்க முடியாது. தந்தை வந்து ஞானத்தைக் கொடுக்கும்வரை, எவ்வாறு உங்களால் உலக இராச்சியம் என்ற ஆஸ்தியைப் பெற முடியும்? நாங்கள் கடவுளின் குழந்தைகளாயின், அவரே சுவர்க்கத்தைப் படைப்பவராயின், நாங்கள் ஏன் சுவர்க்கத்தில் இல்லை என வியப்பதற்கு இது எவரது புத்தியிலும் புகுவதில்லை. நாங்கள் ஏன் சந்தோஷமின்றி, நரகத்தில் இருக்கின்றோம்? அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: ஓ கடவுளே! ஓ தூய்மையாக்குபவரே! ஆயினும் அவர்கள் ஏன் சந்தோஷமற்றிருக்கின்றனர் என்பது அவர்களின் புத்தியில் புகுவதில்லை. தந்தை குழந்தைகளுக்குத் துன்பம் விளைவிப்பாரா? தந்தை குழந்தைகளுக்காகவே உலகை உருவாக்குகின்றார். அவர் அதைத் துன்பத்திற்காக உருவாக்குவாரா? அது சாத்தியமற்றது. நீங்களே இப்பொழுது ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றும் குழந்தைகள். நீங்கள் தொழில் புரியும் இடத்திலோ, வியாபார ஸ்தலத்திலோ அல்லது எங்கே இருந்தாலும் தந்தையாகிய கடவுளே எங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார் என்பது உங்கள் புத்தியில் உள்ளது. நாங்கள் தினமும் காலை வகுப்பிற்குச் செல்ல வேண்டும். வகுப்பிற்குச் செல்பவர்கள் மாத்திரமே அவரை நினைவுசெய்கின்றனர். வகுப்பிற்கே சமூகமளிக்காதவர்களால் எவ்வாறு கல்வியையோ அல்லது கற்பிப்பவரையோ புரிந்துகொள்ள முடியும்? இவை நீங்கள் மாத்திரமே புரிந்துகொள்கின்ற புதிய விடயங்கள் ஆகும். புதிய உலகைப் படைப்பவரான எல்லையற்ற தந்தை இங்கிருந்தவாறு, எமது வாழ்வுகளைப் புதிய உலகிற்காக வைரத்தைப் போன்று பெறுமதி வாய்ந்ததாக்குகிறார். மாயை வர ஆரம்பித்தது முதல் நாங்கள் சிப்பிகள் போன்று பெறுமதியற்றவர்களாகியதுடன் எங்கள் கலைகளும் குறைவடைந்து வந்தன. நாங்கள் உணராத வகையில் மாயை எங்களை உண்டு கொண்டிருந்தாள். தந்தை இப்பொழுது வந்து குழந்தைகளை அறியாமை என்ற ஊக்கத்திலிருந்து விழித்தெழுச் செய்துள்ளார்; நாங்கள் பௌதீக ஊக்கத்தில் அல்ல, அறியாமை என்ற ஊக்கத்தில் ஊங்கிக்கொண்டிருந்தோம். ஞானக்கடல் மாத்திரமே ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார். வேறெவராலும் அதைக் கொடுக்க முடியாது. ஞானக்கடலும், தூய்மையாக்குபவருமான எங்கள் அதியன்பிற்கினிய தந்தையால் மாத்திரமே அதைக் கொடுக்க முடியும். தந்தை இவ் வழிமுறையாலேயே எங்களைத் தூய்மையாக்குகின்றார் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது புரிந்துகொள்கின்றீர்கள். “ஓ தூய்மையாக்குபவரான பாபாவே, வாருங்கள்!” என மக்கள் கூவி அழைக்கின்றனர், எனினும், அவர் எவ்வாறு வந்து எங்களைத் தூய்மையாக்குகிறார் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை. எவ்வாறாயினும், தூய்மையாக்குபவரைக் கூவியழைப்பதால் மாத்திரம் ஒருவரால் தூய்மையாகிவிட முடியாது. இப்பொழுது அனைவரும் தூய்மையற்றும் சூழ்நிலை உள்ளனர் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அவர்கள் சூழ்நிலை மூலமே பிறப்பதால், அத்தகைய செயல்களையே செய்கிறார்கள். எல்லையற்ற தந்தை இங்கிருந்து இதனை விளங்கப்படுத்துகின்றார். இங்கே நீங்கள் நேரடியாக அமர்ந்திருந்து செவிமடுக்கும்பொழுது உங்கள் புத்தியின் யோகம் தந்தையுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. பின்னர் நீங்கள் தூய சகவாசத்தில் இருந்து, வெளியிலுள்ள பலரையும் சந்தித்து, ஏனைய சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளைப் பற்றிச் செவிமடுக்கும்பொழுது, (தந்தைக்கு முன்னால்) நேரடியாக இருக்கும்பொழுது கொண்டிருந்த அதே ஸ்திதி இருப்பதில்லை; அந்த ஸ்திதி தளம்பலடைகின்றது. இங்கே நீங்கள் பாபாவிற்கு முன்னால் நேரடியாக அமர்ந்திருக்கின்றீர்கள். ஞானக்கடலாக உள்ள, பரமாத்மாவான பரமதந்தை பாபாவே இங்கிருந்து ஞான அம்புகளை எய்கின்றார். இதனாலேயே மதுவனம்; புகழப்படுகின்றது. புல்லாங்குழல் (முரளி) மதுவனத்தில் இசைக்கப்படுகின்றது எனப் பாடப்படுகின்றது. முரளி பல இடங்களில் செவிமடுக்கப்படுகின்றது, ஆனால் இங்கே பாபாவே அமர்ந்திருந்து நேரடியாக விளங்கப்படுத்துவதுடன், குழந்தைகளாகிய உங்களை எச்சரிக்கையும் செய்கின்றார்: குழந்தைகளே, அவதானமாக இருங்கள்! தூய சகவாசத்தின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்படாதீர்கள்! மக்கள் உங்களுக்குத் தவறான விடயங்களைக் கூறி, உங்களைப் பயமுறுத்தி, கற்பதிலிருந்து உங்களை நிறுத்துவார்கள். நல்ல சகவாசம் உங்களை அக்கரைக்குக் கொண்டு செல்கிறது, தூய சகவாசமோ உங்களை மூழ்கடிக்கிறது. இங்கே நீங்கள் உண்மையான தந்தையின் சகவாசத்தைக் கொண்டுள்ளீர்கள். நீங்கள் ஒருவர் கூறுவதை மாத்திரமே செவிமடுத்து, ஒருவரின் கட்டளைகளுக்கு மாத்திரமே கீழ்ப்படிவீர்கள் எனச் சத்தியமும் செய்கின்றீர்கள். உங்கள் அனைவருக்கும் ஒரேயொரு தந்தையும் ஆசிரியரும், சற்குருவுமே

உள்ளார். அங்கே குருமார் சமயநூல்களில் உள்ளவற்றையே பேசுகின்றார்கள்; அவர்கள் புதிதாக எதனையும் கூறுவதில்லை. அவர்கள் தந்தையின் அறிமுகத்தைக் கொடுப்பதோ அல்லது ஞான விடயங்களைப் புரிந்துகொள்வதோ இல்லை. அவர்கள் அனைவரும் கூறுகின்றனர்: நேற்றி நேற்றி (இதுவும் அல்ல, அதுவும் அல்ல); எங்களுக்குப் படைப்பவரையோ அல்லது படைப்பையோ தெரியாது. தந்தை வரும்பொழுதே விளங்கப்படுத்துகின்றார். கலியுகத்துக் குருமார்கள்கூட வரிசைக்கிரமமாகவே உள்ளனர். சிலர் நூறாபிரக்கணக்கான சூடர்களையும் கொண்டுள்ளனர். எங்களுக்குச் சற்குருவாக ஒருவர் மாத்திரமே உள்ளார் என்பதை நங்கள் புரிந்துகொள்கின்றோம். இங்கே மரணித்தல் போன்ற கேள்விக் கே இடமில்லை. இச்சரூரம் சிவபாபாவிற்குச் சொந்தமானதல்; அவர் சரூரமற்றவர்; அமரத்துவமானவர். ஆத்மாக்களாகிய எங்களுக்கு அமரத்துவக் கதையைக் கூறுவதன் மூலம், அவர் எங்களை அமரத்துவமானவர்கள் ஆக்குகிறார். அவர் எங்களை அமரத்துவப் பூமிக்கு அழைத்துச் சென்று பின்னர்; சந்தோஷப் பூமிக்கு அனுப்பி வைக்கின்றார். சத்தத்திற்கு அப்பாற்பட்ட உலகமே (நிர்வாண தாமம்) அமரத்துவப் பூமி ஆகும். ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் எங்களது சரூரங்களை விட்டு நங்கி தந்தையிடம் திரும்பிச் செல்வோம் என்பது இப்பொழுது உங்கள் புத்தியில் உள்ளது. பின்னர் அனைவரும் தாங்கள் செய்த முயற்சிகளுக்கேற்ப ஓர் அந்தஸ்தைப் பெறுவார்கள். வகுப்பு மாற்றப்படுகின்றது. நாங்கள் எங்கள் கல்விக் கேற்ற அந்தஸ்தை இந்த மரண பூமியில் பெறுவதில்லை. இந்த மரண பூமி அமரத்துவப் பூமியாக மாற்றப்படும். நாங்கள் 21 பிறவிகளாக சத்திய, திரேதா யுகங்களில் ஆட்சிசெய்து, பின்னர் துவாபர, கலியுகங்களுக்குச் சென்றோம் என்பதை இப்பொழுது அறிந்துள்ளோம். இப்பொழுது இது எங்களின் இறுதிப் பிறவியாகும். பின்னர் நாங்கள் முக்தி தாமத்தினுடாகச் சந்தோஷ தாமத்திற்குத் திரும்பிச் செல்வோம். தந்தை குழந்தைகளாகிய உங்களை அதிகளவில் புத்துணர்ச்சியூட்டுகின்றார். ஆத்மா 84 பிறவிகளின் சக்கரத்தினுள் வருகின்றார் என்பதைப் புரிந்துகொள்கின்றார். பரமாத்மா கூறுகின்றார்: நான் இந்தச் சக்கரத்தினுள் வருவதில்லை; இந்த உலகச் சக்கரம் பற்றிய ஞானம் என்னிடம் உள்ளது. எல்லையற்ற தந்தையே தூய்மையாக்குபவர் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். எனவே அவர் நிச்சயமாக எல்லையற்றதைத் தூய்மையாக்குவார். எந்த ஒரு மனிதனும் எல்லையற்றதன் தந்தையல்ல. அவர் மாத்திரமே எல்லையற்ற தந்தையாவார். ஆத்மாக்களாகிய நங்கள் அவ்விடத்தில் வசிக்கின்றோம் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அங்கிருந்து நங்கள் இங்கே சரூரங்களுக்குள் வருகின்றோம். யார் இங்கு முதலில் தங்கள் பாகங்களை நடிப்பதற்கு வருபவர்கள் என்பதை நங்கள் புரிந்துகொள்கின்றோம். ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் எங்களது பாகங்களை நடிப்பதற்காக அசரூரி உலகிலிருந்து வந்தோம். ஒவ்வொரு சமயத்தையும் சேர்ந்த ஆத்மாக்கள் எவ்வாறு தங்கள் பாகங்களுக்கேற்ப வரிசைக்கிரமமாகக் கழிவறங்கி வருகின்றார்கள் என்ற ஞானம் குழந்தைகளாகிய உங்களிடம் இப்பொழுது உள்ளது. இது அழிவற்ற நாடகம் எனப்படுகின்றது. இந்த எல்லையற்ற நாடகத்தில் தாங்கள் நடிகர்கள் என்பது எவரது புத்தியிலும் பதிவதில்லை. எல்லையற்ற வரலாறையும், புவியியலையுமோ, உங்களின் சொந்த 84 பிறவிகளைப் பற்றியோ உங்களில் எவருக்குமே தெரியாது. பாபா உங்கள் முயற்சிகளுக்கேற்ப உங்களை அதிகளவில் புத்துணர்ச்சியூட்டுகின்றார். பாபா எங்களுக்கு உண்மையான ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார் எனச் சிலர் சந்தோஷமடைகின்றனர். எந்தவொரு மனிதராலும் இந்த ஞானத்தைக் கொடுக்க முடியாது. இதனாலேயே கூறப்படுகின்றது: அறியாமையால் இருள் சூழ்ந்துள்ளது. எவ்வாறு நங்கள் அறியாமை என்ற இருளினுள் வந்தோம், எவ்வாறு நங்கள் ஞான ஒளியினுள் வரவேண்டும் என்பதை இப்பொழுது புரிந்துகொள்கின்றோம். காரிருள் என்றால் என்ன, பேரொளி என்றால் என்ன என்பதை நங்கள் வரிசைக்கிரமமாகப் புரிந்துகொள்கின்றோம். இவ்வாற்றைகள் எல்லையற்றதுடன் தொடர்புபட்டவை. அரைக் கல்பத்திற்குப் இரவும், அரைக் கல்பத்திற்குப் பகலும் உள்ளன. அல்லது இதை நங்கள் காலை, மாலை என்றும் கூறலாம். இது எல்லையற்ற விடயமாகும். பாபா வந்து, சமயநூல்கள் அனைத்தினதும் சாராம்சத்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார். நங்கள் செய்த தான, தர்மங்களாலும், நங்கள் கற்ற சமயநூல்களாலும் தற்காலிகச் சந்தோஷத்தையே பெறுகின்றோம். தந்தை கூறுகிறார்: அவற்றின் மூலம் நான் வந்து உங்களை உலகின் அதிபதிகளாக்குவதை நங்கள் கண்டறிய முடியாது. அனைவருமே உலகின் அதிபதிகள் ஆக மாட்டார்கள் என்பதையும் நங்கள் புரிந்துகொள்கின்றோம்; தந்தை யாருக்குக் கற்பிக்கின்றாரோ அவர்களே உலகின் அதிபதிகள் ஆகுகின்றார்கள். அவர்கள் இராஜயோகம் கற்கின்றார்கள். முழு உலகமும் இராஜயோகம் கற்கலாம் என்றில்லை. பலரில் ஒரு கைப்பிடியாளனினே அதைக் கற்கின்றனர். சிலர் ஐந்து வருடங்கள், ஆறு வருடங்கள் அல்லது பத்து வருடங்கள் கற்ற பின்னரும், கல்வியை விட்டு நங்கிச் செல்கின்றனர். தந்தை கூறுகிறார்: மாயை மிகவும் சக்திசாலி. அவள் அவர்களை முற்றிலும் விவேகமற்றவர்கள் ஆக்குகிறாள்; அவர்கள் தந்தையை விட்டுச் செல்கின்றனர். ஒரு கூற்று உள்ளது: ஆத்மாக்கள் வந்தனர், அவர்கள் வியப்படைந்தனர், தந்தைக்குரியவர்கள் ஆகினர், ஞானத்தைச் செவிமடுத்தனர், மற்றவர்களுக்கு ஞானத்தைப் பேசினர், பின்னர் ஓடிவிட்டனர்! தந்தை கூறுகிறார்: அது அவர்களின் தவறல்ல. மாயையே அத்தகைய புயல்களை ஏற்படுத்துகின்றாள். சுவர்க்கத்தின் சக்கரவர்த்தினிகள் ஆகுவதற்காக அலங்கரிக்கப்பட்ட மணவாட்டிகள் கூட பாபாவை விட்டுச் செல்கின்றனர். இருந்தபொழுதிலும், தந்தை கூறுகிறார்: நங்கள் நிச்சயதார்த்தம் செய்யப்பட்டுள்ளவரை நினைவுசெய்ய வேண்டும். நங்கள் அரைக்கல்பமாகப் பெயரிலும், ரூபத்திலும் சிக்கியிருந்ததால், நினைவில் உங்களை உடனடியாகவே ஸ்திரீப்படுத்த இயலாதுள்ளது. உங்களை ஓர் ஆத்மாவாகக் கருதி, பாபாவை நினைவுசெய்வது இப்பொழுது மிகவும் சிரமமாக உள்ளது. சத்தியயுகத்தில் நங்கள் ஆத்ம உணர்வில் இருக்கின்றோர்களாயினும், பரமாத்மாவை உங்களுக்குத் தெரியாது. ஒருமுறை மாத்திரமே நங்கள் பரமாத்மாவை அறிந்துகொள்கின்றோம். இங்கே, அரைக் கல்பமாக நங்கள் சரூர உணர்வில் இருந்தோம், எனவே, ஓர் ஆத்மா தனது சரூரத்தை நீக்கித் தனது பாகத்தை நடிப்பதற்காக இன்னொன்றை எடுக்கின்றார் என்பதால் அழுவேண்டியதில்லை என்பதையேனும் நங்கள் புரிந்துகொள்ளாமலிருந்தோம். நங்கள் தந்தையிடமிருந்து சந்தோஷ தாமம் என்ற ஆஸ்தியைப் பெறுவதால், ஏன் முழுக்கவனம் செலுத்தக்கூடாது? அச்சா. இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு

உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. தந்தையொருவரின் கட்டளைகளைப் பின்பற்றி, தந்தையொருவர் கூறுவதை மாத்திரமே செவிமடுங்கள். மக்கள் கூறும் தவறான விடயங்களின் செல்வாக்கிற்கு உட்படாதீர்கள். நீங்கள் தவறான சகவாசத்தைக் கொண்டிருக்கக்கூடாது.
2. எப்பொழுதும் கல்வியையும் உங்கள் ஆசிரியரையும் நினைவுசெய்யுங்கள். நீங்கள் நிச்சயமாகத் தினமும் காலை வகுப்பிற்குச் செல்ல வேண்டும்.

ஆசுவாதம்: நீங்கள் தந்தைக்குச் சமமானவர் ஆகி, ஞானம் நிறைந்துள்ள பக்தி உணர்வுகளினாலும், அன்பான யோகத்தினாலும் பறக்கும் ஸ்திதியை அனுபவம் செய்வீர்களாக.

ஞான சொருபங்களும் யோகி ஆத்மாக்களும் சதா அனைத்துச் சக்திகளையும் அனுபவம் செய்து வெற்றியாளர்கள் ஆகுகின்றார்கள். அன்பானவர்களின் அல்லது பக்தி உணர்வுகளால் நிறைந்திருப்பவர்களின் மனங்களிலும் அவர்கள் உதடுகளிலும் “பாபா, பாபா” என்பது மாத்திரமே உள்ளது, இதனாலேயே அவர்கள் காலத்திற்குக் காலம் ஒத்துழைப்பைப் பெறுகின்றார்கள். எவ்வாறாயினும், சமமானவர்கள் ஆகுவதில், ஞானி, யோகி ஆத்மாக்களே நெருக்கமானவர்கள், இதனாலேயே பக்தி உணர்வுகள் உள்ள அளவுக்கேற்ப, நீங்கள் ஞான சொருபமாகவும் ஆகவேண்டும். ஞானம் நிறைந்துள்ள பக்தி உணர்வுகளினதும் அன்பான யோகத்தினதும் சமநிலையானது உங்களைப் பறக்கும் ஸ்திதியை அனுபவம் செய்ய வைத்து, உங்களைத் தந்தைக்குச் சமமானவர்கள் ஆக்குகின்றது.

சுலோகம்: சதா அன்பானவராகவும் ஒத்துழைப்பவராகவும் இருப்பதற்கு, இலகுத்தன்மை மற்றும் சகிப்புத்தன்மை எனும் தெய்வீகக் குணங்களைக் கிரகியுங்கள்.

---ஓம் சாந்தி---

-----ஓம் சாந்தி-----